

A Magyar Széplitteratura kiállítása

A Magyar Bibliophil Társaságnak az Iparművészeti Múzeum kupolacsarnokában szeptember havában rendezett nagyszerű kiállítása a magyar irodalom történetében ünnepet jelentett. A magyar nemzet egyik hatalmas kincsesházát, magyar írók, poéták százhatvan esztendei nemesveretű szépirodalmi termését tárta föl ott rendszerbe foglalva dr. Kremmer Dezső, a Fővárosi Könyvtár tudós igazgatója.

A daliás bécsi magyar testőr: *Bessenyei* György írásain kezdve egészen a tragikus magyar költő-sorsot élt *Ady* Endréig az elfelejtett, nagy harcokat vívott magyar tehetségek gyöngyszemei ragyogtak ki a vitrinekből a szemlélő felé. Halkszavú líra, tisztán csurranó magyar humor, befelé élő fájdalmak titkos könnyhullatásai együtt úgy világítottak felénk, mint egy darab dicsőséges, a szenvedések tüzeiben izzó-borongó magyar mult.

Nagy kár, hogy a kiállítás csak rövid ideig volt nyitva. — Minden magyar ifjúnak el kellett volna zarándokolnia ehhez a gyönyörű kincsesbányához, hogy hitet, erőt merítsen ott a jövő megpróbáltatásaihoz. Az a nemes irredenta hangulat ömlött el az egész kiállításon, amely a hazáját forrón szerető magyar ember legtitkosabb belsejében kong borongva, reménykedve, mint a biztató hajnali harangszó szava.

Kassa, Kolozsvár, Gyulafehérvár, Bártfa, Pozsony szépséges nyomdatermékei a maguk gazdag, érett tipográfiai szépségükben vonultak fel; mindegyik egy-egy memento . . .

A közel másfélezer könyv, metszet most visszakerül a gyűjtők szekrényeibe. A debreceni tógátus diák *Dorothyája* gyengéden odasimul *Bessenyei* Filozófusához s *Lilla* suhanó árnya ott él *Zalán* futó hadai mellett. . .

Cseh, román, szerb könyvesházak együttesen mikor tárnak föl ekkora szellemi kincsesbányát?